

τράγος

τράγος, ο, ουσ. [<αρχ. τράγος], ο τράγος. **1.** άνθρωπος ανάποδος, δύστροπος, πεισματάρης: «είναι τόσο τράγος ο διευθυντής μας, που ούτε μια φορά πήρε το μέρος των εργαζομένων». **2.** ο τραγόπαπας (βλ. λ.).

- *αποδιοπομπαίος τράγος*, το άτομο που σκόπιμα θεωρείται ένοχο για κάτι και διώκεται, και θεωρείται απόβλητος και ανεπιθύμητος από μια κοινότητα, ενώ στην πραγματικότητα άλλοι είναι οι ένοχοι: «ο υπουργός Οικονομικών υπήρξε ο αποδιοπομπαίος τράγος για την αποτυχημένη κυβερνητική οικονομική πολιτική και απομακρύνθηκε από το υπουργείο του». Αναφορά στο ιουδαϊκό έθιμο κατά το οποίο ο αρχιερέας θυσίαζε έναν τράγο για να συγχωρεθεί, να εξιλασθεί ο λαός και έδιωχνε έναν άλλον στην έρημο, αφού πρώτα «τοποθετούσε στο κεφάλι του τα αμαρτήματα της φυλής». Συνών. *εξιλαστήριο θύμα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας